

NOTAT

Dato: 18. august 2011
Kontor: Visum, Udsendelser
og Humanitære Sager
J.nr.: 09/05239
Sagsbeh.: CVK
Fil-navn: UUI 462 – 2. kv. 2011

Om meddelelse af humanitær opholdstilladelse i medfør af udlændingelovens § 9 b, stk. 1, i 2. kvartal 2011.

Ministeriet for Flygtninge, Indvandrere og Integration kan oplyse, at der i 2. kvartal 2011 blev meddelt humanitær opholdstilladelse i medfør af udlændingelovens § 9 b, stk. 1, i 9 sager. Tilladelserne omfatter 17 personer.

Ved besvarelsen den 29. maj 2006 af spørgsmål nr. 117 fra Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik tilkendegav Ministeriet for Flygtninge, Indvandrere og Integration, at udvalget fremover i forbindelse med de kvartalsvise oversigter til udvalget over meddelte humanitære opholdstilladelser ligeledes for hver enkelt sag ville få oplysning om, hvilken boligsituation den eller de pågældende har befundet sig i på det tidspunkt, hvor der blev givet humanitær opholdstilladelse.

Ved besvarelsen den 5. september 2006 af spørgsmål nr. 167 fra Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik tilkendegav Ministeriet for Flygtninge, Indvandrere og Integration, at udvalget fremover med start fra 4. kvartal 2006 i forbindelse med de kvartalsvise oversigter til udvalget over meddelte humanitære opholdstilladelser ligeledes for hver enkelt sag ville få oplysning om, hvor længe de personer, som er indlogeret på et asylcenter, og som bliver meddelt humanitær opholdstilladelse, har haft ophold på et asylcenter, fra de er blevet meddelt afslag på asyl, og til de bliver meddelt humanitær opholdstilladelse. Der er således ikke oplyst om, hvor længe de personer, som er indlogeret på et asylcenter, og som bliver meddelt humanitær opholdstilladelse, før de har fået en afgørelse i deres asylsag, har haft ophold på et asylcenter.

Om de enkelte sager kan oplyses følgende:

Den 18. april 2011 gav ministeriet opholdstilladelse til et ægtepar fra Indien samt parrets barn. De pågældende var på tidspunktet for den meddelte opholdstilladelse afviste asylansøgere, der boede på et asylcenter. De pågældende havde ifølge et træk fra Udlændingeregistret boet på et asylcenter i 515 dage, siden de pågældende fik afslag på asyl. Tilladelsen blev givet under henvisning til oplysningerne om den kvindelige ansøgers psykiske helbreds-tilstand, herunder at hun lider af depression og psykose, at hendes tilstand kan vare i måneder eller år og kan blive kronisk, samt at hun er suicidaltruet i betydelig grad. Ministeriet lagde desuden vægt på, at den kvindelige ansøger er i massiv antipsykotisk medicinsk behand-

ling. Ministeriet lagde endvidere vægt på, at den kvindelige ansøger i selvmordshensigt har forsøgt at sætte ild til sig selv, at hun har været indlagt flere gange på psykiatrisk afdeling på grund af akut suicidalfare, at hun gentagne gange har været i ECT (Elektro Convulsiv Terapi) behandling, at behovet for gentagen ECT behandling kan opstå når som helst igen, at en behandlingsafbrydelse vil føre til en yderligere forværring af de psykotiske symptomer samt en stærkt forøget risiko for suicidale forsøg. Ministeriet lagde endelig vægt på, at det ifølge de for ministeriet foreliggende baggrundsoplysninger om sundhedssystemet og behandlingsmulighederne i Indien ikke kan lægges til grund, at de pågældende vil kunne afholde udgifterne til den for den kvindelige ansøger nødvendige behandling i hjemlandet. Ministeriet lagde i den forbindelse til grund, at de pågældendes månedlige udgift i Inden til den medicinske behandling samt en enkelt serie ECT bestående af otte behandlinger med hospitalsindlæggelse og medicinsk behandling, som den kvindelige ansøger har behov for, vil beløbe sig til ca. 3.397 kr.

Den 29. april 2011 gav ministeriet opholdstilladelse til en statsborger fra Kosovo. Den pågældende var på tidspunktet for den meddelte opholdstilladelse afvist asylansøger, der boede på et asylcenter. Den pågældende havde ifølge et træk fra Udlændingeregistret boet på et asylcenter i 407 dage, siden den pågældende fik afslag på asyl. Tilladelsen blev givet under henvisning til oplysningerne om, at den pågældende er diagnosticeret med uspecificeret ikke organisk psykose, posttraumatisk belastningsreaktion samt mental retardering. Ministeriet lagde endvidere vægt på, at den pågældende er i antipsykotisk medicinsk behandling. Ministeriet lagde yderligere vægt på, at det ifølge de for ministeriet foreliggende baggrundsoplysninger om Kosovo ikke kan lægges til grund, at den pågældende vil kunne afholde udgifterne til den nødvendige behandling i hjemlandet. Ministeriet lagde i den forbindelse til grund, at den pågældendes månedlige udgift i Kosovo til den medicin, som han har behov for, vil beløbe sig til ca. 2.288 kr., at den pågældende ikke har en uddannelse eller har haft arbejde i Kosovo, samt at den pågældende i Kosovo boede sammen med sine forældre, sin søster og sin bror, som ifølge det oplyste ikke har noget arbejde.

Den 29. april 2011 gav ministeriet opholdstilladelse til en statsborger fra Irak. Den pågældende var på tidspunktet for den meddelte opholdstilladelse afvist asylansøger, der boede på et asylcenter. Den pågældende havde ifølge et træk fra Udlændingeregistret boet på et asylcenter i 3.018 dage, siden den pågældende fik afslag på asyl. Tilladelsen blev givet under henvisning til oplysningerne om, at den pågældende er diagnosticeret med skizoaffektiv psykose af depressiv type, at hun udviser affektive og skizofrene symptomer, at hun er i behandling med antidepressiv og antipsykotisk medicin, og at et ophør af den medicinske behandling vil indebære en forværring af hendes psykiske helbredstilstand. Ministeriet lagde endvidere vægt på, at det ifølge de for ministeriet foreliggende baggrundsoplysninger om Irak ikke kan lægges til grund, at den pågældende vil kunne få den nødvendige behandling i hjemlandet.

Den 12. maj 2011 gav ministeriet opholdstilladelse til en statsborger fra Indien. Den pågældende var på tidspunktet for den meddelte opholdstilladelse afvist asylansøger, der boede på et asylcenter. Den pågældende havde ifølge et træk fra Udlændingeregistret boet på et asylcenter i 35 dage, siden den pågældende fik afslag på asyl. Tilladelsen blev givet under henvisning til oplysningerne om, at den pågældende lider af paranoid skizofreni, at hun er

psykotisk, og at hun er i antipsykotisk medicinsk behandling. Ministeriet lagde endvidere vægt på, at det ifølge de for ministeriet foreliggende baggrundsoplysninger om Indien ikke kan lægges til grund, at den pågældende vil kunne få den nødvendige behandling i Indien. Ministeriet lagde i den forbindelse til grund, at den antipsykotiske medicin, som den pågældende har behov for, ikke er tilgængeligt i Indien.

Den 27. maj 2011 gav ministeriet opholdstilladelse til et ægtepar fra Kosovo. De pågældende var på tidspunktet for den meddelte opholdstilladelse afviste asylansøgere, der boede på et asylcenter. De pågældende havde ifølge et træk fra Udlændingeregistret boet på et asylcenter i 416 dage, siden de pågældende fik afslag på asyl. Tilladelsen blev givet under henvisning til oplysningerne om, at den mandlige ansøger lider af insulinkrævende Type 1 diabetes med multiple komplikationer, at han er i insulinbehandling herfor, at han har fået foretaget en nyretransplantation, og at han herudover bl.a. har depressive symptomer med psykotisk overbygning, som han modtager antipsykotisk medicinsk behandling for. Ministeriet lagde endvidere vægt på, at den mandlige ansøger er afhængig af talrige specielle præparater og speciallæger for sine sygdomme, og at en afbrydelse af hans behandling for diabetes og/eller nyresygdom i løbet af få dage vil medføre døden. Ministeriet lagde desuden vægt på, at det ifølge de for ministeriet foreliggende baggrundsoplysninger om Kosovo ikke kan lægges til grund, at den mandlige ansøger vil kunne få den nødvendige behandling i hjemlandet. Ministeriet lagde i den forbindelse til grund, at den antipsykotiske medicin, som den mandlige ansøger har behov for, ikke er tilgængeligt i Kosovo. Ministeriet lagde herudover vægt på, at det ifølge de for ministeriet foreliggende baggrundsoplysninger om Kosovo ikke kan lægges til grund, at de pågældende vil kunne afholde udgifterne til den for den mandlige ansøger nødvendige behandling i hjemlandet. Ministeriet lagde i den forbindelse til grund, at de pågældendes månedlige udgift i Kosovo til den mandlige ansøgers behandling af sin insulinkrævende sukkersyge, alene til et af de præparater, som han er i behandling med herfor, vil beløbe sig til ca. 11.925 kr., at de pågældende herudover vil have en månedlig udgift til opfølgende kontrol af såvel den mandlige ansøgers insulinkrævende sukkersyge som hans nyresvigt og nyreinsufficiens på ca. 525 kr., og at de pågældende således vil have en månedlig udgift i Kosovo til den behandling og kontrol, som den mandlige ansøger har behov for, på i alt ca. 12.450 kr.

Den 31. maj 2011 gav ministeriet opholdstilladelse til en statsborger fra Bosnien-Hercegovina. Den pågældende var på tidspunktet for den meddelte opholdstilladelse afvist asylansøger, der boede på et asylcenter. Den pågældende havde ifølge et træk fra Udlændingeregistret boet på et asylcenter i 538 dage, siden den pågældende fik afslag på asyl. Tilladelsen blev givet under henvisning til oplysningerne om, at den pågældende er diagnosticeret med skizofreni, og at der er tale om en livsvarig lidelse med et behandlingsbehov, der omfatter såvel medicin som hjælp til at klare daglige fornødenheder. Ministeriet lagde endvidere vægt på, at den pågældende ved en behandlingsafbrydelse vil få tilbagefald i en form, som er sværere at behandle og ofte voldsommere. Ministeriet lagde herudover vægt på, at den pågældende er i antipsykotisk medicinsk behandling. Ministeriet lagde endelig vægt på, at det ifølge de for ministeriet foreliggende baggrundsoplysninger om Bosnien-Hercegovina ikke kan lægges til grund, at den pågældende – der ikke har haft beskæftigelse i hjemlandet – vil kunne afholde udgifterne til den nødvendige behandling i hjemlandet. Ministeriet lagde i den forbindelse til grund, at den pågældendes månedlige udgift i Bosnien-Hercegovina til

den antipsykotiske medicinske behandling, som den pågældende har behov for, vil beløbe sig til ca. 3.566 kr.

Den 31. maj 2011 gav ministeriet opholdstilladelse til en serbisk statsborger og en statsborger fra Kosovo samt parrets to børn. De pågældende var på tidspunktet for den meddelte opholdstilladelse afviste asylansøgere, der boede på et asylcenter. De pågældende havde ifølge et træk fra Udlændingeregistret boet på et asylcenter i 196 dage, siden de pågældende fik afslag på asyl. Tilladelsen blev givet under henvisning til oplysningerne om, at den kvindelige ansøger har syns- og hørelshallucinationer, at hun er diagnosticeret med paranoid psykose, og at hun er i antipsykotisk medicinsk behandling. Ministeriet lagde endvidere vægt på, at det ifølge de for ministeriet foreliggende baggrundsoplysninger om Kosovo ikke kan lægges til grund, at den kvindelige ansøger vil kunne få den nødvendige behandling i hjemlandet, herunder afholde udgifterne til den for hende nødvendige behandling i hjemlandet. Ministeriet lagde i den forbindelse til grund, at det ene af de antipsykotiske præparater, som den kvindelige ansøger er i behandling med, ikke er tilgængeligt i Kosovo, samt at den månedlige udgift i Kosovo til den øvrige antipsykotiske medicin, som den kvindelige ansøger har behov for, vil beløbe sig til ca. 2.250 kr.

Den 23. juni 2011 gav ministeriet opholdstilladelse til en statsborger fra Bosnien-Hercegovina. Den pågældende var på tidspunktet for den meddelte opholdstilladelse afvist asylansøger, der boede på et asylcenter. Den pågældende havde ifølge et træk fra Udlændingeregistret boet på et asylcenter i 400 dage, siden den pågældende fik afslag på asyl. Tilladelsen blev givet under henvisning til oplysningerne om, at den pågældende lider af paranoid skizofreni, at han er i antipsykotisk medicinsk behandling, og at han – til trods for den medicinske behandling – fortsat har hørehallucinationer og paranoide træk. Ministeriet lagde endvidere vægt på, at det ifølge de for ministeriet foreliggende baggrundsoplysninger om Bosnien-Hercegovina ikke kan lægges til grund, at den pågældende vil kunne afholde udgifterne til den nødvendige behandling i hjemlandet. Ministeriet lagde i den forbindelse til grund, at den pågældendes månedlige udgift i Bosnien-Hercegovina til den antipsykotiske medicinske behandling, som han har behov for, vil beløbe sig til ca. 4.890 kr., at den pågældende har haft 12 års skolegang, at han på grund af sin psykiske helbredstilstand ikke havde arbejde i hjemlandet før udrejsen, at hans økonomiske situation var under middel, at han ikke havde kontakt til sin familie, og at han alene klarede sig i hjemlandet, fordi en ven hjalp ham.

Den 23. juni 2011 gav ministeriet opholdstilladelse til en afghansk statsborger og hendes to mindreårige børn. De pågældende var på tidspunktet for den meddelte opholdstilladelse afviste asylansøgere, der boede på et asylcenter. De pågældende havde ifølge et træk fra Udlændingeregistret boet på et asylcenter i 360 dage, siden de pågældende fik afslag på asyl. Tilladelsen blev givet under henvisning til oplysningerne om, at den pågældende lider af insulinkrævende sukkersyge med komplikationer i form af nervebetændelse, at hendes sukkersyge er dysreguleret, og at en behandlingsafbrydelse vil medføre døden i løbet af kort tid. Ministeriet lagde desuden vægt på, at den pågældende er i medicinsk tabletbehandling mod sukkersyge, at hun herudover injiceres med insulin fire gange dagligt, og at hun – henset til at lavt blodsukker kan være livstruende – bør måle sit blodsukker tre gange i døgnet. Ministeriet lagde endelig vægt på, at det ifølge de for ministeriet foreliggende baggrundsoplys-

ninger om sundhedssystemet og behandlingsmulighederne i Afghanistan ikke kan lægges til grund, at den pågældende vil kunne afholde udgifterne til den for hende nødvendige behandling i hjemlandet. Ministeriet lagde i den forbindelse til grund, at den pågældendes månedlige udgift i Afghanistan til den medicinske behandling samt insulininjektionspræparaterne vil beløbe sig til ca. 1.056 kr., og at udgiften til den pågældendes månedlige forbrug af injektionsnåle samt målinger af blodsukker vil beløbe sig til ca. 1.685 kr., og at den pågældende således vil have en samlet månedlig udgift til den medicinske behandling samt til regulering af sin sukkersyge på i alt ca. 2.741 kr. i sit hjemland.